

פרק ש' שפטים, על הפסוק (דברים טז, יח): "וְשִׁפְטוּ אֶת הַעַם
מִשְׁפָט צֶדֶק" – אמר רבי יהודה ברבי שלום, שהיהי מטהין
ומלמדין עליהם זכות לפני מקדוש-ברוך-הוא. ממי את
למד? מגדעון בן יואש, שבכניו היה ישראל בצרה, קיה
מקדוש-ברוך-הוא מבקש אדם שילמד עליהם זכות ולא קיה
מוazaar, שהיה הדור דל במצוות ובמעשים. כיון שנמצא זכות
בגדעון, שילמד עליהם זכות, מיד נגלה אליו הקדוש-
שנאמר (שופטים ה, יב-יד): "וַיֹּאֲרֵא אֶלָיו מֶלֶךְ הָיָה וְכֹה וַיֹּאמֶר
לְהָרְבָּחָה זוּ" – בכם זכות שילמד על בני. הוי: "וְשִׁפְטוּ
את העם mishpat tsedek", שייהו מלמדים זכות על הדור. מכל
זה נוכל להבין מעתה המלמד זכות לפני מקדוש-ברוך-הוא,
ונעשה אחריך מರפהה להאר שיל היכל הקדשה שנקרה

אbei שבחים! זכר את בריתך שברת עם קראשנים, עם השלשה
צדיקים, אברם יצחק ויעקב וכו', וגם בתבת לנו בתורתך ויקרה בה,
לה: "וְכִי יִמְרוּ אֲחִיךְ וְמַה יְדוּ עַפְקָה וְהַחֲקָקָה בָוּ" (פרוש). לבן גם
עתה תחזיק בידינו לבן נמות לעולם). ABI שבחים! זכר בפה
פסחים וכמה סומים יש בהם בישראל שאין להם מזנות, ואפליו הכי
נותני שכר למלאדים שילמדו עם בנייהם תורה. ABI שבחים!
ליישראל שלהם קינוך אשר מעולם, שנאמר (דברים לא, ו): "הַלֹּא הוּא
אָבִיךְ קָנָג וְגוּ", ואומר (משלי ח, כב): "הִ קְנַנְיָה רַאשְׁתְּךָ". ABI
שבחים! זכר בפה אלמנות ויתומות שיש בהם ליישראל, שעוסקין
בתורה ובמצוות בכל יום פמיה. עין שם. ומה יכול ללמד כל אדם
איך שאירך כל אחד מישראל לעוזר ותמים לפני מקדוש-ברוך-הוא
על ישראל בדרבים אלו וכיוצא בהם, כי גם ביום יש זכותים אלו
וכיווץ בהם, למי שיזדעת בזמננו את המאכ קידל של ישראל; ואך-
על-פיך יש ברוך שם קרבה לזרחי תורה ומקיימי מצות, ותרביה
מחזיקי תורה וגומלי חסר ועושי צדקה בכל עיר ופה.

מכל זה נוכל לראות את גדל כוורות שאירך כל אדם
להנהר בנפשו מלמד חוכה על כלל ישראל,
ואחריה, גיגיל עצמו פמיד לעוזר וחמים ולהזכיר זכותן.
ועבור זה יהיה אהוב ותביב לפני מקדוש-ברוך-הוא.
ברמצינו (בומה עז, א; ע"ש בירסת הר"ח) לענן גבריאל, בעת
שעמד חוץ לפגוד ועוזר זכות על בני? ועילו לו לגוז
ברוך-הוא: מי הוא זה שמלמד זכות על בני? ועילו לו לגוז
עבור זה, עין שם. ובו יצא בנה מצינו בכמה מקומות בנה-
רבי-אליהו, ומם בפרק יט, בחלק א, שעוזר קרבה מאי-
זכות על ישראל, והעתקתו למטה*. ואיתא במתניתא,

* זה לשונו שם: רבונו של עולם. ראה נא בעניינו וריבנה
ויעלה עלכונו לך מה שצעש לנו בכל שעה ושעה. חוכר בפה
בעל-כמים יש בהם ליישראל שאין להם פרנסת, ועוסקים בתורה
בכל יום פמיה. וכן בפה עניים יש בהם ליישראל, שהוגאים מושכים
את בשרים מעלהם (בפסים וארכוניות), ועוסקים בתורה בכל יום
פמיה. זכר בפה גערים יש בהם ליישראל שאינם יודעים בין ימינם
לשמאלם, ועוסקין בתורה בכל יום פמיה. זכר בפה זקנים וזנות
שיש בהם ליישראל שמשפכמים ומעריכין לבני-נכויות ולכפי-
מזרחות, ומתחדרין ומתאיין ומצעין ליישועה בכל יום פמיה וכו'.